
PRZYZBROJONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w przyzbroić się).

sg m N przyzbrojony (1). ◇ pl N m pers przyzbroj(e)ni (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przyzbroić.

Uzbroyony; przyodziany w zbroję; przen (2) :

przyzbrojony ku czemu (1): Ná Krzcie człowiek ku boiowi przyymowan/ á ná Bierzmowaniu ku walce przyzbroyony bywa KuczbKat 150.

przyzbrojony czym (1): krzyżem świętym [!] iáko káftanem przyzbroieni żołnierze Chryłtułowi/ błogosłáwieni męczeńnicy/ wśytki chytrości y okrucieńftwá Tyránnow przemogli. SkarŻyw 399; [ábychmy [...] słuchanim y rozmyfláním słowá BOżego przyzbroieni będąc/ mogli pożyć y zwyciężyć głównego Nieprzyaciela nálezego WujPosN 1584 I 158 (Linde s.v. przyzbroić)].

Cf [PRZYZBROIĆ]

LWil